

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው።

2 ፤ ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው። ማናቸውም ሰው ሰውን ለእግዚአብሔር ሊሰጥ ቢሳል አንተ እንደምትገምተው መጠን ስለ ሰው ዋጋውን ይስጥ።

3 ፤ ለወንድ ከሃያ ዓመት ጀምሮ እስከ ስድሳ ዓመት ድረስ እንደ መቅደሱ ሰቅል ሚዛን ግምቱ አምሳ የብር ሰቅል ይሁን።

4 ፤ ሴትም ብትሆን ግምትዋ ሠላሳ ሰቅል ይሁን።

5 ፤ ከአምስት ዓመትም ጀምሮ እስከ ሀያ ዓመት ድረስ ግምቱ ለወንድ ሀያ ሰቅል፤ ለሴትም አሥር ሰቅል ይሁን።

6 ፤ ከአንድ ወርም እስከ አምስት ዓመት ድረስ ለወንድ ግምቱ አምስት የብር ሰቅል፤ ለሴትም ግምትዋ ሦስት የብር ሰቅል ይሁን።

7 ፤ ከስድሳ ዓመትም ጀምሮ ከዚያም በላይ ወንድ ቢሆን ግምቱ አሥራ አምስት ሰቅል፤ ለሴትም አሥር ሰቅል ይሁን።

8 ፤ ለግምቱም የሚከፍለውን ቢያጣ ግን በካህኑ ፊት ይቁም፤ ካህኑም የተሳለውን ሰው ይገምተው፤ ካህኑም የተሳለው ሰው እንደሚችል መጠን ይገምተው።

9 ፤ ለእግዚአብሔርም መሥዋዕት አድርጎ የሚያቀርበው እንስሳ ቢሆን፤ ሰው ከእነዚህ ለእግዚአብሔር የሚሰጠው ሁሉ ቅዱስ ይሆናል።

10 ፤ መልካሙን በክፉ፤ ክፉውንም በመልካም አይለውጥ፤ እንስሳንም በእንስሳ ቢለውጥ እርሱና ልዋጩ የተቀደሱ ይሆናሉ።

11 ፤ እንስሳው ለእግዚአብሔር መሥዋዕት መሆን የማይገባው ርኩስ ቢሆን፤ እንስሳውን በካህኑ ፊት ያኑረው።

12 ፤ መልካምም ቢሆን ክፉም ቢሆን ካህኑ ይገምተው፤ ካህኑም እንዲገምተው መጠን እንዲሁ ይሁን።

13 ፤ ይቤዠውም ዘንድ ቢወድድ ከግምቱ በላይ አምስተኛ ይጨምር።

14 ፤ ሰውም ለእግዚአብሔር ቅዱስ ይሆን ዘንድ ቤቱን ቢቀድስ፤ ካህኑ መልካም ወይም ክፉ እንደ ሆነ ይገምተዋል፤ ካህኑም እንደሚገምተው መጠን እንዲሁ ይቆማል።

15 ፤ የቀደሰውም ሰው ቤቱን ይቤዠው ዘንድ ቢወድድ ከግምቱ ገንዘብ በላይ አምስተኛ ይጨምር፤ ቤቱም ለእርሱ ይሆናል።

16 ፤ ሰውም ከርስቱ እርሻ ለእግዚአብሔር ቢቀድስ፤ እንደ መዘራቱ መጠን ይገመት፤ አንድ የቆሮስ መስፈሪያ ገብስ የሚዘራበት እርሻ አምሳ የብር ሰቅል ይገመታል።

17 ፤ እርሻውንም ከኢዮቤልዩ ዓመት ጀምሮ ቢቀድስ፤ እንደ ግምቱ መጠን ይቆማል።

18 ፤ እርሻውንም ከኢዮቤልዩ ዓመት በኋላ ቢቀድስ፤ ካህኑ እስከ ኢዮቤልዩ ዓመት ድረስ እንደ ቀሩት ዓመታት ገንዘቡን ይቆጥርለታል፤ ከግምቱም ይጐድላል።

19 ፤ እርሻውንም የቀደሰ ሰው ይቤዠው ዘንድ ቢወድድ፤ ከግምቱ ገንዘብ በላይ አምስተኛ ይጨምር፤ ለእርሱም ይሆናል።

20 ፤ እርሻውንም ባይቤዠው፤ ወይም ለሌላ ሰው ቢሸጥ፤ እንደገና ይቤዠው ዘንድ አይቻለውም።

21 ፤ እርሻው ግን በኢዮቤልዩ ሲወጣ እንደ እርም ለእግዚአብሔር የተቀደሰ እርሻ ይሆናል፤ ርስቱ ለካህኑ ይሆናል።

22 ፤ ከርስቱ እርሻ ያልሆነውን የገዛውን እርሻ ለእግዚአብሔር ቢቀድስ፤

23 ፤ ካህኑ እስከ ኢዮቤልዩ ዓመት ድረስ የግምቱን ዋጋ ይቆጥርለታል፤ በዚያም ቀን ግምቱን እንደ ተቀደሰ ነገር ለእግዚአብሔር ይሰጣል።

24 ፤ በኢዮቤልዩ ዓመት እርሻው የምድሪቱ ባለ ርስት ወደ ነበረው ወደ ሸጠው ሰው ይመለሳል።

25 ፤ ግምቱም ሁሉ እንደ መቅደሱ ሰቅል ሚዛን ይሆናል፤ ሰቅሉ ሀያ አበሊ ይሆናል።

26 ፤ ለእግዚአብሔር ግን የሚቀርበውን የእንስሳ በኩራት ማንም ይቀድሰው ዘንድ አይቻለውም፤ በሬ ቢሆን ወይም በግ ለእግዚአብሔር ነው።

27 ፤ የረከሰም እንስሳ ቢሆን እንደ ግምቱ ይቤዠው፤ በእርሱም የዋጋውን አምስተኛ ይጨምርበታል፤ ባይቤዠውም እንደ ግምቱ ይሸጣል።

28 ፤ ለእግዚአብሔርም የተለየ እርም የሆነ ነገር ሁሉ፤ ሰው ቢሆን ወይም እንስሳ ወይም የርስቱ እርሻ ቢሆን፤ አይሸጥም፤ አይቤዠም፤ እርም የሆነ ነገር ሁሉ ለእግዚአብሔር ቅዱስ ቅዱሳን ነው።

29 ፤ ከሰዎችም እርም የሆነ ሁሉ አይቤዠም፤ ፈጽሞ ይገደላል።

30 ፤ የምድርም አሥራት፤ ወይም የምድር ዘር ወይም የዛፍ ፍሬ ቢሆን፤ የእግዚአብሔር ነው፤ ለእግዚአብሔር

የተቀደሰ ነው።

31 ፤ ሰውም አሥራቱን ሊቤዥ ቢወድድ፥ አምስተኛ ይጨምርበታል።

32 ፤ ከበሬም ሁሉ ከአሥር አንድ፥ ከእረኛውም በትር በታች ከሚያልፍ በግና ፍየል ሁሉ ከአሥር አንድ ለእግዚአብሔር የተቀደሰ ይሆናል።

33 ፤ መልካም ወይም ክፉ እንዲሆን አይመርምር፥ አይለውጥም፤ ቢለውጠውም እርሱና ልዋጩ የተቀደሱ ይሆናሉ፤ አይቤዝውም።

34 ፤ እግዚአብሔር በሲና ተራራ ላይ ለእስራኤል ልጆች ሙሴን ያዘዘው ትእዛዛት እነዚህ ናቸው።